

Medicaments per a animals de companyia

DOCUMENT DE PREGUNTES I RESPOSTES

Versió 1: novembre de 2025

Servei d'Alimentació Animal i
Seguretat de la Producció Ramadera
medvet.daam@gencat.cat
[Web medicaments](#)

**Generalitat
de Catalunya**

Consideracions prèvies

Aquest document s'ha elaborat per clarificar els dubtes generats en el col·lectiu veterinari arran de l'entrada en vigor del reglament comunitari l'any 2022 i del Reial Decret 666/2023. S'ha elaborat a partir de les preguntes que ens ha fet arribar el propi col·lectiu o que han sorgit en diferents xerrades o jornades. Es tracta d'un document viu que anirem ampliant i/o revisant.

En aquest document s'han inclòs els criteris d'aquest Departament resultants de la interpretació de la normativa i d'altres documents que puguin haver elaborat diferents autoritats i organismes. Aquests criteris són, si més no, els que s'aplicaran en els controls que es puguin realitzar a Catalunya.

Per facilitar la lectura i detectar els canvis que es vagin produint, el document té una data d'actualització i cada pregunta també té la seva pròpia data d'actualització.

Índex

1. CONCEPTES GENERALS.....	1
2. CATEGORITZACIÓ I DIAGNÒSTIC LABORATORIAL	4
3. PROFILAXI I METAFILAXI	7
4. FITXA TÈCNICA, BUIT TERAPÈUTIC I PRESCRIPCIÓ EXCEPCIONAL	8
5. TIPUS (DISPENSACIÓ, NO DISPENSACIÓ I FARMACIOLA), NOMBRE DE RECEPTES, VALIDESA I SIGNATURA.....	13
6. CONTINGUT DE LA RECEPTEA	16
7. CESSIÓ DE MEDICAMENTS DE LA FARMACIOLA	20
8. FARMACIOLA	22
9. COMUNICACIÓ DE PRESCRIPCIONS.....	25
10. ALTRES.....	29
ANNEX 1.....	30

1. CONCEPTES GENERALS

Data act. 03/11/25

1.1 Què es considera necessari per a l'examen clínic previ a la prescripció (presa de temperatures rectals, observació clínica, etc.)?

El Reglament no concreta com ha de ser el diagnòstic clínic. Estableix que el veterinari/ària haurà de poder justificar la prescripció veterinària posterior a aquest diagnòstic i sempre en cas de tractaments profilàctics i metafilàctics amb antimicrobians. Per altra banda, el RD estableix la necessitat d'un examen clínic que ha de quedar justificat.

En cada cas, situació, espècie animal, simptomatologia i moment de la malaltia, el veterinari/ària farà ús de les eines de diagnòstic adients d'acord amb el seu criteri clínic.

És important que aquest diagnòstic estigui fonamentat i es pugui justificar. Ha de quedar constància a la fitxa clínica.

Es contemplen determinats casos on no és necessari aquest examen clínic. En el cas d'animals de companyia, no serà necessària l'examen clínic previ en casos de tractaments crònics, tractaments preventius o seguiment de tractament previ.

En cas que s'utilitzin antibiòtics de categoria B (ús restringit), sempre que sigui possible, el seu ús s'ha de basar en la interpretació tècnica per part del veterinari/ària de la identificació del patògen i la sensibilitat a l'antibiòtic o proves diagnòstiques equivalents,.. Si cal iniciar el tractament, es pot iniciar, però s'hauran de prendre mostres per al diagnòstic laboratorial, per confirmar que el tractament és correcte i també, per disposar de la informació de cara a tractaments futurs.

Data act. 03/11/25

1.2 Si com a conseqüència de l'estat clínic de l'animal, és convenient iniciar el tractament, es pot fer la prescripció amb antimicrobians encara que no es disposi del diagnòstic laboratorial?

En aquests casos, s'haurà d'iniciar encara que no es disposi d'un diagnòstic laboratorial. No obstant, cal realitzar igualment l'aïllament i test de sensibilitat per assegurar que el tractament prescrit és el correcte i perquè pot ser d'utilitat per justificar tractaments futurs.

Amb aquest aïllament i test de sensibilitat també evitarem el sistema assaig-error en la selecció de l'antibiòtic per a tractar l'animal.

Data act. 03/11/25

1.3 A l'hora de prescriure, es poden no tenir en compte els resultats de les proves de sensibilitat, en base a l'experiència i criteri clínic? Com es justifica?

Sí que es pot fer basant-se en l'experiència i criteri clínic. No obstant, no és justificable que sistemàticament s'utilitzin altres antibiòtics dels que indiquen els tests de sensibilitat i encara més si el que s'utilitzen són antibiòtics de cautela o ús restringit.

En cas que es tracti d'una manca d'eficàcia o efectes adversos de l'antibiòtic que pertocaria d'acord amb les proves de sensibilitat, el veterinari ho ha de comunicar per [farmacovigilància a l'AEMPS](#).

Data act. 03/11/25

1.4 Quines restriccions i normativa aplica als antiparasitaris?

Com a antimicrobians es consideren els antibiòtics, antivirals, antimicòtics i antiprotozoaris.

Els antiparasitaris, tant externs com interns, no es consideren antimicrobians (a excepció dels coccidiòtics, que són antiprotozoaris) i per tant, podrien utilitzar-se en tractaments profilàctics.

Als antiparasitaris els aplica la normativa general del medicament.

Data act. 03/11/25

1.5 Es pot prescriure un medicament per a un tractament crònic quan es tracta d'un animal que no és pacient de la clínica i no s'ha fet seguiment ni es fan proves diagnòstiques?

Sí que es pot, sempre que es disposi de la informació relativa a la malaltia. Per exemple, un informe del veterinari/ària que tracta habitualment l'animal on s'indiqui la patologia.

Aquesta situació es freqüent, per exemple, en períodes vacacionals on els animals es desplacen a ubicacions diferents de la seva residència habitual.

Data act. 03/11/25

1.6 Si es tracta d'animals que es posen molt nerviosos amb el soroll, per exemple, amb els petards de la revetlla de Sant Joan, es pot prescriure un ansiolític sense visitar l'animal?

En alguns casos, les clíniques veterinàries ja disposen de protocols amb recomanacions per a aquestes situacions.

Per a aquells animals pacients de la clínica, si es considera necessari l'administració de medicació específica, es pot prescriure aquest medicament sense visitar l'animal, ja que es considera un tractament preventiu.

En aquest cas, es podria cedir la dosi mínima de la farmaciola, atenent a les presentacions existents en el mercat.

1.7 En cas d'animals agressius o molt nerviosos, es pot cedir o prescriure un medicament veterinari al propietari perquè el pugui agafar i portar a la clínica per a fer l'examen clínic?

Per a casos d'animals agressius o molt nerviosos que s'han de medicar per tal de poder-los portar a la consulta veterinària, està justificada la cessió o prescripció del medicament amb aquest objectiu.

Això es podrà fer en aquells casos que el veterinari/ària conegui els animals perquè són pacients de la clínica i conegui també al propietari i l'ús correcte que farà del medicament.

Aquesta cessió/prescripció haurà de quedar justificada a la fitxa clínica i es realitzarà sota la responsabilitat del veterinari/ària.

1.8 En cas de colònies de gats, on no es pot fer cap tipus de prova analítica, es pot prescriure un antibiòtic de categoria B, perquè serà de més fàcil administració?

No es pot prescriure un antibiòtic sense un diagnòstic adequat (podria ser clínic).

En cas que estigui justificat el tractament antibiòtic, la normativa ja contempla que es pugui fer amb un antibiòtic de categoria B en casos d'agressivitat o difícil accessibilitat o maneig.

2. CATEGORITZACIÓ I DIAGNÒSTIC LABORATORIAL

Data act. 03/11/25

2.1 Sempre que s'utilitza un antibiòtic de categoria B cal fer un diagnòstic laboratorial?

D'acord amb el RD, per a la utilització/prescripció d'antibiòtics de categoria B i sempre que sigui possible, s'ha de realitzar en base a la identificació etiològica de l'agent patògen i la seva sensibilitat a l'antibiòtic o qualsevol altre prova diagnòstica equivalent recent.

Poden haver casos amb determinats processos o patògens que tècnicament no es pot arribar a aquesta identificació etiològica o no té sentit fer-la. En aquests casos, sota el criteri i coneixement clínic del veterinari no serà necessària la realització d'aquesta prova diagnòstica, encara que ho haurà de poder justificar. Per exemple, si un laboratori no pot fer créixer un cultiu, l'animal és molt petit i no es pot agafar mostra, dificultat de maneig o accessibilitat, una endocarditis...

Data act. 03/11/25

2.2 Si s'ha d'utilitzar un antibiòtic de categoria B, perquè no n'hi ha cap altre de categoria inferior per a aquella indicació i espècie, és necessari realitzar un diagnòstic laboratorial?

Sí, en tots els casos que s'utilitzi un antibiòtic de categoria B, a excepció dels esmentats a la pregunta anterior, cal realitzar un diagnòstic laboratorial per comprovar que estem davant una infecció bacteriana i que el patògen és sensible a l'antibiòtic.

Data act. 03/11/25

2.3 Què s'ha de prescriure abans, un antibiòtic veterinari de categoria B per a aquella indicació i per a aquella espècie o un medicament d'humana de categoria C o D?

D'acord amb la cascada de prescripció, només es prescriurà un medicament d'humana quan no se'n disposi d'un medicament veterinari, independentment de la categorització. Per tant, es prescriurà abans un medicament veterinari de categoria B abans que un medicament d'humana de categoria C o D.

Data act. 03/11/25

2.4 Si hi ha problemes de disponibilitat d'amoxicil·lina sola es pot passar a donar amoxicil·lina junt amb clavulànic de veterinària o s'ha de receptar l'amoxicil·lina d'humana?

Tal com s'ha dit a la pregunta anterior, s'ha d'aplicar la cascada abans de la categorització.

Quan hi ha un problema de subministrament d'un medicament es tracta d'un buit terapèutic.

En el cas de l'amoxicil·lina i l'amoxicil·lina amb clavulànic, s'entén que parlem de dos medicaments diferents pel que, si no tenim amoxicil·lina veterinària al mercat (ESP i UE) el que s'ha de fer és optar per un altre medicament que sigui efectiu per a aquella indicació i espècie. En cas que no n'hi hagi, passarem al següent nivell de la cascada, que serà buscar una amoxicil·lina d'humana o altre medicament.

Data act. 03/11/25

2.5 Es pot prescriure un antibiòtic d'ús restringit perquè funciona millor que l'antibiòtic del grup D o C? I per benestar animal, criteris econòmics, etc.?

D'acord amb l'article 6 del Reial decret 666/2023 i la lluita contra les resistències, cal aplicar a categorització en l'ús dels antibiòtics. Per tant, no es pot prescriure antibiòtics de categoria B si es disposa d'un de categoria C o D per a la mateixa espècie i indicació.

Sempre s'ha de seguir la categorització i per tant, primer s'ha de triar un antibiòtic de categoria D si es disposa, independentment del preu, comoditat d'aplicació... Si no es disposa de categoria D s'utilitzarà un de categoria C.

No obstant l'anterior, la normativa preveu la prescripció d'antibiòtics de categoria C o B per a animals de difícil accés o difícil maneig i on la utilització d'aquest antibiòtic afavoriria el tractament. D'aquest fet ha de quedar constància a la fitxa clínica de l'animal.

En el cas d'antibiòtics de categoria B i sempre que sigui possible, cal disposar d'un diagnòstic laboratorial amb identificació etiològica de l'agent patògen i sensibilitat a l'antibiòtic o qualsevol altra prova diagnòstica equivalent.

En cas de buit terapèutic, d'acord amb els criteris establerts a la pregunta 4.2 es podria seleccionar un altre medicament en aplicació de la cascada.

Data act. 03/11/25

2.6 Amb les restriccions en l'ús d'antibiòtics, si disposem d'un antibiograma anterior, es pot fer ús d'un antibiòtic en funció d'aquest antibiograma? Durant quants mesos és vàlid per justificar un tractament?

Els antibiogrames de situacions anteriors poden ser vàlids per situacions presents però no poden ser l'única justificació per a la prescripció. Així mateix, cal tenir en compte que són vàlids sempre que es pugui dir que estem davant la mateixa situació. Si la situació clínica no té relació ni és similar a la passada, un antibiograma d'aquell moment no aportarà informació útil sobre quin és el millor tractament.

A data d'avui, no hi ha un període normatiu establert de validesa dels antibiogrames, pel que es pot aplicar el criteri veterinari.

2.7 Davant d'una otitis amb etiologia fúngica (per exemple, *Malassezia pachydermatis*) o parasitària (*Otodectes cynotis*), els únics medicaments autoritzats que hi ha al mercat contenen antibiòtics de categoria B. És necessari un antibiograma?

Mitjançant proves laboratorials sabem que la causa és fúngica o parasitària (fungograma o citologia). Si els medicaments existents al mercat per a aquesta infecció tenen a més un antibiòtic de categoria B i al no haver-ne cap altre medicament indicat per tractar aquesta infecció, no és necessari realitzar un antibiograma.

Pel que fa a una otitis per *Otodectes cynotis*, com a primera elecció és recomanable utilitzar acaricides sistèmics apropiats per eliminar el patogen.

3. PROFILAXI I METAFILAXI

Data act. 03/11/25

3.1 Com es justifica un tractament metafilàctic amb antimicrobians?

L'objectiu de la metafilàxia és medicar tot un grup d'animals per tractar als animals clínicament malalts i controlar la transmissió de la malaltia a la resta d'animals del grup.

El tractament metafilàctic només s'expedirà després d'un diagnòstic de la malaltia infecciosa per part d'un/a veterinari/ària, que haurà de quedar documentat i pel que no hi ha d'haver alternatives.

El veterinari justificarà el tractament amb el diagnòstic clínic, sempre que en tingui coneixement de l'estat sanitari del grup d'animals i quedi acreditat en les fitxes clíniques.

El diagnòstic laboratorial i el perfil de sensibilitat, sempre que sigui possible, serà l'eina documental per acreditar el tractament.

Data act. 03/11/25

3.2 Quin és el percentatge de malaltia a partir del qual es considera oportú realitzar un tractament metafilàctic?

La normativa no estableix un percentatge mínim; fa referència a la presència de malaltia en una part del grup, un risc elevat de contagi a la resta i no disposar d'alternatives.

És el/la veterinari/ària clínic/a el que, pel seu coneixement epidemiològic de la malaltia ha de valorar la necessitat d'iniciar aquest tractament.

El que sí s'estableix és que la prescripció de medicaments antimicrobians per a un tractament metafilàctic només s'expedirà després d'un diagnòstic de la malaltia infecciosa per un/a veterinari/ària clínic/a i per al qual no hi hagi alternatives. El/la professional veterinari/ària haurà de poder justificar aquesta prescripció i ha de quedar documentada.

Data act. 03/11/25

3.3 Quina justificació es necessita per a l'ús profilàctic d'un antibiòtic durant o després d'una infecció vírica?

Si es tracta d'evitar una infecció bacteriana secundària a un procés, per exemple, víric, es tracta d'un tractament profilàctic.

Quan s'utilitza un antimicrobià en profilaxi, s'ha d'ajustar als següents principis:

- només administració individual en cas d'antibiòtics o per a un nombre restringit d'animals en la resta d'antimicrobians
- que la probabilitat d'infecció/malaltia tenint en compte els factors de risc relacionats sigui molt alta i que les conseqüències d'aquesta siguin molt greus.

4. FITXA TÈCNICA, BUIT TERAPÈUTIC I PRESCRIPCIÓ EXCEPCIONAL

Data act. 03/11/25

4.1 Què és una prescripció “off label” o fora de fitxa tècnica?

Una prescripció “off label” o fora de fitxa tècnica és aquella que no segueix alguna de les indicacions recollides a la fitxa tècnica, com la dosi i durada del tractament o la via d'administració.

NO es consideren prescripcions “off label” i per tant, es tracten de prescripcions **ordinàries**, les següents :

- Quan l'indicat a la fitxa tècnica és una recomanació o similar, per exemple, “recomendado en procesos; dosis recomendada...”
- Quan no se segueixen les indicacions de la fitxa tècnica pel que fa al “subgrup” d'animals dins de l'espècie. Per exemple, la fitxa tècnica indica “indicado para perras gestantes” o “utilizar en perras gestantes” i es prescriu a una gossa no gestant o a un cadell.
- En casos clínics concrets i complexos, on el/la veterinari/ària, d'acord amb el seu criteri clínic, coneixement i experiència, entén que és convenient l'adaptació de la fitxa tècnica del medicament per garantir l'eficàcia del tractament i reduir el risc d'efectes adversos. (Cal tenir en compte que els assajos per a la definició de les fitxes tècniques es realitzen amb una població tipus i poden no recollir determinades situacions)
 - o Per les circumstàncies individuals de l'animal (edat, altres malalties, pes, raça, alteracions metabòliques, al·lèrgies, reaccions adverses...) que alteren el metabolisme normal i l'eliminació/excreció dels medicaments, o influeixen en l'aplicació del tractament (via administració, durada, dosi..).
 - o Quan s'estan administrant altres medicaments que poden interferir amb el comportament habitual del medicament, amb un efecte potenciador o antagonista de la seva funció o modificant l'absorció, metabolització, eliminació o excreció.

La prescripció en aquestes circumstàncies la realitzarà el veterinari/ària prescriptor/a sota la seva responsabilitat i haurà d'estar justificada. Per exemple, en un animal que presenta una patologia hepàtica, es pot ajustar la dosi del metronidazol per a evitar efectes adversos, sobretot neurològics: tremors, atàxia, convulsions, degut a l'acumulació per manca de metabolització del fàrmac.

Al final d'aquest document figura un [annex](#) amb una nota interpretativa sobre aquest tema amb alguns exemples concrets

4.2 Es pot fer una prescripció “off label” o fora de fitxa tècnica?

Només en aquells casos que s'apliqui la cascada de prescripció per buit terapèutic (una altra espècie i/o una altra malaltia), el veterinari/ària sota la seva responsabilitat, establirà les indicacions d'ús (dosi, durada, via d'administració...), que poden ser diferents a les establertes a la fitxa tècnica.

A la següent pregunta, s'explica en quines situacions es pot considerar que hi ha un buit terapèutic.

4.3 Quan es pot considerar que hi ha buit terapèutic i aplicar la cascada de prescripció?

Quan no es disposa d'un medicament per a aquella indicació i/o aquella espècie.

També es pot considerar que estem davant un buit terapèutic en els següents supòsits:

- Manca de disponibilitat del medicament: No hi ha disponibilitat del medicament o no es pot aconseguir en el temps adequat per a l'inici del tractament. Per exemple, si existeix un medicament però no se'n podrà disposar fins d'aquí a 3 dies i el tractament s'ha d'iniciar avui, es pot considerar que no disposem d'aquell medicament.
- El medicament no és adequat: existeix un medicament per a aquella indicació i espècie però:
 - o la fitxa tècnica està desactualitzada i el medicament no és eficaç si s'utilitza d'acord amb fitxa tècnica
 - o la via d'administració de la fitxa tècnica no es adequada per a l'animal que volem tractar (p.ex. tractament oral per a un animal agressiu),
 - o no existeix un format adequat per a l'animal que volem tractar (p.ex. hi ha un format disponible amb comprimits de 20 mg i la dosi ha de ser de 3 mg)
 - o provoca efectes adversos a l'animal

En cas que la fitxa tècnica estigui desactualitzada, i el medicament no sigui eficaç o el medicament provoqui efectes adversos, el/la veterinari/ària haurà de fer la corresponent [comunicació de farmacovigilància a l'AEMPS](#) tal com està establert a la normativa.

En els casos que no es consideri adequat per aquell animal concret, (p.ex. animal agressiu) s'haurà de deixar constància a la fitxa clínica de l'animal.

D'acord amb tot l'anterior i l'explicat a la pregunta 4.2, quan existeix un medicament que té la fitxa desactualitzada, es pot considerar que no disposem d'un medicament adequat i que tenim un buit terapèutic. En aquest cas, s'aplica la cascada de prescripció i es fa una prescripció excepcional. El que no permet la normativa és la utilització d'aquell medicament amb dosi/durada/via d'administració diferent a la indicada a la fitxa tècnica.

4.4 Es pot prescriure un antibiòtic per a, per exemple, goses gestants, quan la fitxa tècnica diu “No indicado en perras gestantes”?

Si no es disposa d'un altre medicament en el mercat que sigui adequat per la malaltia que volem tractar, sota la responsabilitat del veterinari/ària, el seu criteri clínic i l'avaluació benefici/risc que realitzi, es pot prescriure el medicament.

4.5 Hi ha algun analgèsic/sedant (p.ex. buprenorfina) que, a la pràctica, es dona via oral quan la fitxa tècnica estableix la via injectable. És correcta aquesta administració?

Hi ha casos concrets que no estan exactament recollits a la normativa i és aquí on preval el criteri del/de la professional, sempre que estigui justificat. Els veterinaris portaran a terme totes les actuacions clíniques que considerin necessàries, en base a la seva experiència, criteri, maneig, informació que aporta l'examen clínic, estudis científics... sempre que quedi justificat. Aquesta justificació de la prescripció i ús ha de quedar reflectida a la fitxa clínica de l'animal.

4.6 Un medicament està indicat com d'ús exclusiu veterinari a la fitxa tècnica, però a la pràctica, això dificulta el tractament. Se li pot donar el medicament al propietari/ària per a la seva administració? P. ex. tractament de leishmaniosis canina cada 12h durant 28 dies.

Tal com s'ha dit a la pregunta anterior, entenem que hi ha casos concrets que no estan explícitament recollits a la normativa i és aquí on preval el criteri del veterinari/ària.

El veterinari/ària sota el seu criteri, coneixement del propietari/ària o tutor per dur a terme el tractament correctament i per tal de facilitar el compliment d'aquest tractament, pot cedir el medicament de la farmaciola al propietari o tutor.

Aquesta cessió es farà sota la responsabilitat del veterinari/ària i cal fer-ne seguiment del tractament per part del responsable de l'animal.

4.7 Què cal fer per portar un medicament autoritzat d'un altre estat membre (EM) per a aquella patologia i/o orientació productiva o espècie?

Hi ha dues vies per a obtenir un medicament d'un altre EM, quan no hi ha un medicament autoritzat a l'Estat per a aquella malaltia i aquella espècie.

1a. via - S'ha establert un procediment per a que els majoristes puguin portar medicaments d'altres EM, quan no hi ha a l'Estat un medicament autoritzat d'aquelles característiques. Aquests medicaments podran estar a les instal·lacions dels majoristes. Des d'aquestes instal·lacions, podran anar a les comercials o farmàcies quan hi hagi una prescripció per a la dispensació directa al propietari, o un full de comanda, per al subministrament al veterinari/ària. Els veterinaris els podran tenir a la seva farmaciola per al seu exercici clínic.

Aquest procediment s'aplicarà, a la pràctica, per a aquells medicaments que tinguin més demanda.

2a. via – El veterinari/ària pot obtenir directament el medicament a un altre EM o a través de la comercial, que realitzarà la gestió amb l'altre EM.

Si el medicament que es vol utilitzar és un antimicrobià o un immunològic ha de presentar de manera telemàtica una [comunicació de prescripció excepcional per buit terapèutic d'un medicament autoritzat a un altre EM](#). Una vegada transcorregut el termini de 3 dies sense resposta desfavorable del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, podrà adquirir el medicament.

En aquest cas, el medicament anirà a la farmaciola del veterinari/ària, des d'on es cedirà la quantitat necessària per al tractament, al propietari de l'animal, o l'envàs sencer, en cas que la compra s'hagi realitzat específicament per a aquell animal.

Data act. 03/11/25

4.8 Si no existeix un medicament fabricat industrialment que sigui adequat per a una determinada indicació, es pot fer una prescripció d'una fórmula magistral per tenir a la farmaciola pels casos que es puguin anar presentant?

Les farmàcies han d'elaborar les fórmules magistrals a partir d'una prescripció veterinària.

La prescripció veterinària s'ha de fer per un únic tractament per a un animal o grup d'animals d'una mateixa espècie sota la cura d'un mateix propietari, la qual cosa comporta que en la farmaciola del veterinari no poden haver fórmules magistrals per a tractaments futurs inconcrets.

No obstant, hi ha situacions on no hi ha un medicament fabricat industrialment que doni resposta a les necessitats de l'exercici clínic veterinari, com per exemple, la gabapentina de 25 o 50 mg per a poder fer l'exploració en gats de difícil maneig (l'única que existeix al mercat és per humana i és una càpsula de 300 mg). Són casos molt concrets i que han d'estar molt justificats. En aquest cas, el veterinari farà una prescripció d'una fórmula magistral per a la seva farmaciola indicant, per exemple, "amb destí a la farmaciola per al tractament d'animals

Data act. 03/11/25

4.9 Si tenim un animal al que un medicament veterinari li fa reacció, està justificat prescriure una fórmula magistral amb aquell principi actiu a la mateixa concentració que la presentació veterinària. Com s'ha de justificar?

D'acord amb l'establert a la pregunta 4.3, es pot considerar que el medicament existent no és adequat pel tractament que s'ha de fer i per tant, aplicar la cascada de prescripció per buscar un altre medicament.

En primer lloc, s'ha de comprovar que no existeix cap altre medicament de veterinària a nivell nacional que sigui adequat per aquesta indicació o per l'espècie. En cas negatiu, es comprova si existeix un medicament veterinari a nivell europeu, veure [UPD](#). En cas que no existeixi un medicament adequat a nivell europeu o no se'n pugui disposar en temps necessari per a l'inici del tractament, s'hauria de mirar si no existeix cap medicament d'humana que sigui adequat. Si tampoc hi ha un medicament d'ús humà, quedaria justificada la utilització de la prescripció excepcional de la fórmula magistral.

Cal notificar al sistema de farmacovigilància [NOTIFICAVET](#), les reaccions adverses que provoca en els animals el primer medicament.

Data act. 03/11/25

4.10 Animal amb diagnòstic de diabetis o epilèpsia procedent d'una altra clínica veterinària, que està estabilitzat amb un medicament d'ús humà. S'ha d'iniciar nou tractament, començant amb un medicament veterinari?

En termes generals, s'ha d'iniciar el tractament amb medicaments veterinaris per a aquella indicació i aquella espècie.

Per a mantenir el tractament actual, és convenient disposar d'un informe o còpia de l'historial clínic de l'animal on estarà justificat el tractament que s'està aplicant.

En cas de no disposar-ne de documentació prèvia o si es tracta de medicaments veterinaris comercialitzats posteriorment a l'estabilització de l'animal, el veterinari haurà de valorar amb el seu criteri clínic, la seva experiència, els riscos derivats d'una possible desestabilització i sota la seva responsabilitat, si és més convenient mantenir el tractament actual.

5. TIPUS (DISPENSACIÓ, NO DISPENSACIÓ I FARMACIOLA), NOMBRE DE RECEPTES, VALIDESA I SIGNATURA

Data act. 03/11/25

5.1 Quines receptes s'han de signar? És vàlida una recepta que és un pdf i que es signa electrònicament?

Totes les receptes, tant siguin de dispensació, no dispensació, com de farmaciola, han d'estar signades.

No caldrà signatura quan es substitueixi la recepta de farmaciola per l'anotació a la fitxa clínica de l'animal, amb la mateixa informació que tindria la recepta.

No és vàlida una recepta que sigui un pdf amb signatura electrònica. Els únics sistemes d'emissió de receptes veterinàries vàlids d'acord amb la normativa son:

- Receptes en paper amb signatura manuscrita (original i dos còpies)
- Receptes emeses mitjançant una plataforma de recepta electrònica,

Això és així perquè una plataforma de recepta electrònica inhabilitarà la recepta quan es dispensi el medicament, mentre que una recepta signada electrònicament permetria la dispensació del medicament sense límit.

Data act. 03/11/25

5.2 Quina diferència hi ha entre una recepta de farmaciola i de no dispensació?

La recepta de farmaciola és la que emet el/la veterinari/ària per als medicaments que s'apliquen a la clínica i també els que se cedeixen en aquest moment al propietari/ària per a que no s'interrompi el tractament iniciat a la clínica o per a que pugui iniciar el tractament en temps adequat, tenint en compte la disponibilitat del medicament en centres dispensadors.

La recepta de no dispensació és la que emet el/la veterinari/ària per a indicar un tractament que es realitzarà amb un medicament que ja tenia la persona propietària al seu domicili amb anterioritat i que correspon al sobrant d'un tractament anterior.

Per a l'aprofitament d'un medicament "sobrant" és necessari que estigui i s'hagi mantingut en condicions adequades.

La recepta de farmaciola es pot substituir per una anotació a la fitxa clínica de l'animal, amb el mateix contingut que tindria la recepta.

5.3 Quantes receptes s'han de fer si s'inicia el tractament a la clínica amb medicació de la farmaciola, se li cedeix medicament al propietari perquè pugui continuar el tractament i després la resta del medicament l'ha d'obtenir a la farmàcia?

En aquests casos seran necessàries com a mínim dues receptes, la corresponent a la farmaciola que pot incloure la part aplicada a la clínica i la part cedida i una recepta de dispensació, per a la part de tractament que s'ha de fer amb el medicament obtingut a la farmàcia o comercial detallista.

El/la veterinari/ària pot incloure el corresponent a la farmaciola en una única recepta (aplicat i cedit) o fer dues receptes. Pel que fa a la farmaciola podria no fer recepta i incloure-ho a la fitxa clínica de l'animal.

5.4 Es pot incloure més d'un medicament en una recepta?

Sí que es pot incloure sempre que formin part d'un mateix tractament i vagin adreçats a un únic animal o grup d'animals d'un mateix propietari/ària. Per exemple, es vol prescriure el tractament d'un abscess amb un antibiòtic i un antiinflamatori, ambdós medicaments es poden incloure en una mateixa recepta.

No obstant l'anterior, en la mateixa recepta no es podran incloure medicaments de diferents orígens (p.ex. de farmaciola i de dispensació).

5.5 En cas que el producte no s'acabi en un tractament prescrit i es vulgui aprofitar el medicament "sobrant", cal una nova recepta?

En cas que es tracti de medicaments subjectes a prescripció veterinària, per a l'aprofitament del medicament "sobrant" cal una nova recepta, que en aquest cas serà de "no dispensació".

Per a poder aprofitar el medicament sobrant, aquest no haurà d'estar caducat, no haurà d'haver passat el termini màxim establert pel fabricant entre l'obertura i l'ús i s'haurà d'haver mantingut en les condicions establertes a la fitxa tècnica.

Si el/la veterinari/ària dubta que el medicament estigui bé i/o que el propietari/ària l'hagi mantingut en condicions adequades, no haurà de fer una recepta de no dispensació.

5.6 Quan encara hi ha medicament disponible a casa del propietari/ària del animal, pot fer la nova recepta un/una veterinari/ària diferent del que va prescriure inicialment el medicament?

Sí, no cal que sigui el/la mateix/a veterinari/ària. La nova recepta, que serà de "no dispensació", establirà un nou tractament que justificarà la utilització d'aquell medicament "sobrant".

El medicament ha d'haver-se mantingut i ha d'estar en condicions adequades per al seu ús.

5.7 La validesa de la recepta de 5 dies és només per a antimicrobians o per a qualsevol medicament que requereix expedició de recepta?

Només per a les prescripcions d'antimicrobians tant siguin pinsos medicamentosos com altres formes farmacèutiques. Aquests 5 dies es comptabilitzen des de l'expedició fins a la dispensació. Dins d'aquests 5 dies s'ha d'iniciar el tractament.

Pel que fa a les prescripcions d'altres formes farmacèutiques sense antimicrobians, la validesa de la recepta en animals de companyia és de 30 dies amb les següents excepcions:

- 3 mesos en casos de tractaments crònics o periòdics: sense antimicrobians, estupefaents, psicòtrops, gasos medicinals, autovacunes, fórmules magistrals o preparats oficials
- 6 mesos en casos de tractaments preventius (antiparasitaris)
- 10 dies per tractaments amb estupefaents (recepta oficial d'estupefaents)

Pel que fa a les prescripcions de pinsos medicamentosos sense antimicrobians, la validesa de la recepta serà de 6 mesos en el cas d'animals de companyia.

5.8 Si les receptes de no dispensació es fan i es registren a l'ordinador, cal que estiguin signades?

Les receptes de "no dispensació" també han d'estar signades pel veterinari/ària, tal com s'ha dit a la pregunta 5.1.

6. CONTINGUT DE LA RECEPТА

Data act. 03/11/25

6.1 Quina és la diferència entre nombre d'envasos i % d'utilització?

El nombre d'envasos correspon a la quantitat d'envasos en nombre sencer que s'estan prescrivint. També pot correspondre a un nombre decimal, en els següents casos:

- medicaments de farmaciola - administració o cessió d'una part de l'envàs
- medicaments a dispensar que permetin la dispensació fraccionada
- medicaments de no dispensació – quan el “sobrant” que té el propietari és una part d'un envàs

Quan es prescriu la quantitat d'envasos s'està fent referència a un medicament concret (codi nacional únic) que correspon a una presentació comercial concreta.

El % d'utilització correspon a la part proporcional del nombre d'envasos prescrits, que s'administrarà a l'animal en el tractament. Per exemple, si es prescriu una pomada de la qual s'estima que en el tractament a l'animal s'administrarà la meitat, s'indicarà 1 envàs i el percentatge d'utilització seria 50.

El nombre d'envasos i el % d'utilització són independents del que passarà després amb el medicament sobrant. És a dir, independentment que el propietari el guardi, el llenci, es caduqui.... el % d'utilització serà el que correspon al tractament que s'està prescrivint i que es destina a l'animal.

La combinació d'ambdues dades és la que permet calcular el nombre de mg de principi actiu destinats a l'animal que comporta aquell tractament. Aquesta dada és important, bàsicament, per als antibiòtics.

Quan es tracta d'un medicament aplicat o cedit de la farmaciola o en el cas de receptes de no dispensació, hi ha dos maneres d'indicar aquestes dues dades:

- *Exemple 1: es prescriu una caixa de 40 comprimits que és el format que més s'adapta al tractament. D'aquesta caixa, només se n'hauran d'utilitzar 30*
Nombre d'envasos = 1 i % utilització = 75
- *Exemple 2: s'apliquen a la clínica 2 ml d'un envàs de 200 ml*

Hi ha dos maneres d'indicar ambdues dades

1a opció: nombre d'envasos = 1 i % utilització = 1

2a opció: nombre d'envasos = 0,01 i % utilització = 100

- *Exemple 3: es cedeixen 3 comprimits d'una caixa de 300*

Hi ha dos maneres d'indicar ambdues dades

1a opció: nombre d'envasos = 1 i % utilització = 1

2a opció: nombre d'envasos = 0,01 i % utilització = 100

- *Exemple 4: es prescriu un col·liri del que s'acabaran administrant 20 gotes*

Es pot calcular el nombre de gotes que té el col·liri en base a la fitxa tècnica i la presentació o es fa una estimació. P. exemple, s'estima que al col·liri hi ha 60 gotes

Nombre d'envasos = 1 i % utilització = 33,33

- *Exemple 5: es prescriu una pomada de la qual, s'utilitzarà aproximadament, la quarta part.*

Nombre d'envasos = 1 i % utilització = 25

Depenent del medicament o la quantitat administrada pot ser complicat calcular el % d'utilització (p.ex. col·liri o anestèsics). Aquesta dada es pot calcular de manera aproximada. Com s'ha dit, és una dada important sobretot en antibiòtics.

En el cas de tractaments de farmaciola, és important no confondre el nombre d'envasos amb, per exemple, els ml que s'apliquen o el nombre de comprimits que se cedeixen al propietari.

Així mateix i tal com s'ha dit, el % d'utilització aporta la informació de la part de l'envàs que va destinada a tractar l'animal, independentment del que passi amb la resta de l'envàs.

Tampoc s'ha de confondre el nombre d'envasos de la recepta amb el control d'estoc que pugui realitzar la clínica. Aquest últim el gestionarà cada clínica d'acord amb els seus criteris i necessitats. No hi ha una obligació normativa.

Data act. 03/11/25

6.2 Com s'han de prescriure els medicaments procedents de la farmaciola (anestèsics, sedants, eutanàsics) que aplica el/la veterinari/ària, ja que les quantitats són baixes i difícils de mesurar?

De la combinació de l'indicat a nombre d'envasos i % d'utilització s'obté la quantitat total de principi actiu (mg) que suposa el tractament.

Tal com s'ha dit a la pregunta anterior, en el cas de les receptes de farmaciola, es poden indicar aquestes dues dades de dos maneres:

- *Exemple: s'utilitza 1ml d'un envàs d'1 litre*

1a opció: nombre d'envasos = 0,0001 i % utilització = 100

2a opció: nombre d'envasos = 1 i % utilització = 0,1

Data act. 03/11/25

6.3 Identificació de l'animal. Es pot tractar un animal de companyia (gossos, gats i fures) que no està identificat amb microxip?

Davant d'un animal sense identificació individual, el/la veterinari/ària clínic/a ha de tractar aquest animal tant per benestar animal com pel codi deontològic de la professió veterinària. Ara bé, té la responsabilitat d'informar al seu tutor/a de l'obligatorietat d'identificar a l'animal d'acord amb la llei de protecció dels animals.

Per altra banda, el/la veterinari/ària ha d'emplenar la recepta amb unes dades mínimes obligatòries, una de les quals és la identificació de l'animal al qual es destina el tractament.

En cas de prescripció de medicaments, la persona veterinària emplenarà les dades mínimes obligatòries i pel que fa a la identificació de l'animal, farà constar el nom i una llegenda del tipus "animal sense identificació individual" o "animal sense xip". També es pot fer constar el número de fitxa clínica. Si es tracta d'un animal sense nom, s'haurà d'indicar alguna característica que permeti relacionar-lo amb la seva fitxa clínica més una de les llegendes esmentades. D'aquesta manera, quedarà constància a la recepta que no s'ha inclòs la identificació individual perquè l'animal no en té, fet que serà responsabilitat del propietari/ària o tutor/a.

Data act. 03/11/25

6.4 Com s'han de numerar les receptes?

El sistema de numeració/identificació de receptes no està establert i cada veterinari/ària pot escollir el que consideri. L'únic requisit és que aquesta identificació serà única, es a dir, que només existirà una recepta veterinària d'aquell veterinari/ària amb aquella identificació. Per crear-la es pot utilitzar la data, nom animal, fitxa clínica, autonumèric... combinació de diferents dades.... el que consideri cadascú.

Només cal tenir en compte que el camp número de recepta, en la comunicació a GTR, haurà de tenir un màxim de 50 caràcters.

En el cas de receptes de farmaciola que se substitueixen per l'anotació a la fitxa clínica, igualment se li haurà d'assignar un número de recepta, que s'inclourà a la fitxa clínica i en el cas d'antibiòtics, també es comunicarà a GTR.

Data act. 03/11/25

6.5 Si es fa profilaxi o metafilàxia, s'ha de fer constar a la recepta?

Sí, això està establert a la normativa per a les prescripcions d'antimicrobians.

Aquest fet s'ha de fer constar a la recepta amb la indicació de "medicament prescrit de conformitat al disposat a l'article 107, ap.3 i 4 del R(UE) 2019/6".

Data act. 03/11/25

6.6 Quina durada de tractament s'ha de fer constar a la recepta en aquells casos que depèn de l'evolució de l'animal malalt? Com es comunica a GTR?

En aquells casos que la fitxa tècnica no indiqui una durada concreta del tractament sinó que va lligada a l'evolució de l'animal malalt, per exemple, fins a 3 dies després de la remissió de símptomes, es farà constar tal com està indicat a la fitxa tècnica i es pot incloure a l'apartat d'indicacions de la recepta.

Tenint en compte que aquesta és una de les dades que s'ha d'incloure a la comunicació de receptes d'antibiòtics i que aquesta comunicació només admet un nombre de dies sencer, es farà una estimació en base al criteri clínic i experiència del veterinari/ària. No obstant, al propietari li haurà de quedar clar quina és la durada de tractament que ha d'aplicar.

6.7 Quan s'ha d'administrar un medicament però no de forma continua, quina és la durada del tractament que s'ha de fer constar?

Quan un medicament no s'administra de manera continua, la durada del tractament es comptabilitzarà tenint en compte l'inici i el final del tractament.

Exemple 1: es prescriuen 4 comprimits a dies alterns. La durada del tractament serà de 7 dies.

Exemple 2: es prescriuen 4 comprimits durant quatre setmanes, un cada setmana. La durada del tractament serà de 22 dies.

6.8 Quan es tracta d'un medicament de la farmaciola i es substitueix la recepta per l'anotació a la fitxa clínica, quines dades s'han de fer constar a la fitxa clínica?

A la fitxa clínica s'hauran d'anotar les mateixes dades que s'haurien d'anotar a la recepta.

No obstant l'anterior, sí que es poden anotar de manera diferent a com es faria a la recepta si és més pràctic per al veterinari/ària, per exemple, es poden substituir les dades o part de les dades relatives a la identificació del medicament pel seu codi nacional o no cal anotar les dades del propietari o l'animal perquè aquestes ja formen part de la fitxa clínica.

7. CESSIÓ DE MEDICAMENTS DE LA FARMACIOLA

Data act. 03/11/25

7.1 En quins casos està justificada la cessió d'un medicament de la farmaciola?

La cessió està definida a la normativa com l'entrega sense ànim de lucre de medicaments de la farmaciola del veterinari/ària a la persona propietària o tutora de l'animal, per tal d'assegurar la continuïtat del tractament, sempre que hi hagi alguna dificultat específica per a l'accés a la medicació per part d'aquest.

S'està treballant a diferents nivells per a millorar la disponibilitat dels medicaments veterinaris i garantir que a les farmàcies hi hagi, amb la mateixa disponibilitat que els medicaments d'humana, com a mínim els medicaments veterinaris més utilitzats.

Data act. 03/11/25

7.2 Què vol dir sense ànim de lucre?

Vol dir que no hi ha un benefici econòmic per al veterinari/ària en la cessió del medicament al propietari/ària.

En aquest càlcul es podria comptabilitzar el cost en l'obtenció i manteniment del medicament abans de la cessió al propietari.

Data act. 03/11/25

7.3 Quins formats de medicament es poden cedir?

Es podran cedir tots aquells que garanteixin la manipulació i conservació correcta per part del propietari, es a dir, aquells on no es trenqui l'envàs primari (el que està en contacte amb el medicament). Per exemple, es pot cedir un envàs sencer, un blister o part d'un blister, una pomada, un col·liri.... No es pot cedir una xeringa amb X mil·lilitres de medicament.

En el cas de cessió de part d'un blister, és convenient donar al propietari/ària la part del blister on NO figura la caducitat i el lot, ja que aquesta part és millor que la conservi el veterinari/ària. No obstant l'anterior, és aconsellable anotar a la recepta per al propietari/ària el lot del medicament per si es produís algun efecte advers i així poder-ho comunicar per farmacovigilància. També se li ha de facilitar una còpia del prospecte o l'enllaç a la pàgina web de CIMAVET perquè pugui accedir a la fitxa tècnica del medicament.

Caldrà comunicar al propietari les condicions de conservació.

Data act. 03/11/25

7.4 Està justificada la cessió d'una pomada o col·liri perquè es vol ensenyar al propietari com l'haurà d'aplicar?

Entenem que sí que està justificada la cessió d'una pomada o col·liri en aquests casos, on es fa una primera aplicació a la clínica i el propietari continua el tractament.

En cas que no es fes aquesta primera aplicació en clínica, només estaria justificada la cessió si el tractament s'ha d'iniciar en un termini on el propietari no podrà obtenir el medicament.

Data act. 03/11/25

7.5 Quina és la durada màxima del tractament que pot cedir un/a veterinari/ària. Cal que el/la responsable de l'animal indiqui per escrit (correu electrònic o whatsapp) que a la farmàcia no hi havia el medicament

No està establerta normativament quina quantitat de medicament es pot cedir. El que diu és que la cessió és per assegurar l'inici del tractament ràpid o evitar que la continuïtat es vegi compromesa i que es pot cedir la medicació per a la totalitat del tractament.

No és necessari que el propietari aporti un document o signi conforme no hi havia disponibilitat del medicament.

Data act. 03/11/25

7.6 Com s'ha de fer per acabar un tractament si a la consulta se li administra una amoxicil·lina que dura 48h? De què s'ha de fer recepta? Se li ha de cedir tota la caixa de 20 comprimits? S'ha de fer una recepta per a que el propietari vagi a la farmàcia si hi ha dos dies de festa?

En cas que només necessiti 12 comprimits per acabar el tractament, se li pot donar el nombre de comprimits exactes per a finalitzar el tractament, si sabem que pot tenir problemes per a obtenir-lo. En aquest cas es pot retallar un blíster per donar-li els 12 comprimits exactes.

Els criteris a seguir són els indicats a la pregunta 7.3.

Data act. 03/11/25

7.7 Els envasos disponibles són molt grans i necessita una part molt petita de l'envàs. Està justificada la cessió?

La cessió és per assegurar l'inici del tractament ràpid o evitar que la continuïtat es vegi compromesa.

No obstant, en aquells casos que no hi ha un format adequat pel tractament ja que el sobrant que quedaria en poder del propietari seria molt gran, està justificada la cessió de la quantitat justa de tractament.

8. FARMACIOLA

Data act. 03/11/25

8.1 Quan és necessari declarar una farmaciola i/o un dipòsit de medicaments d'ús humà?

Quan el veterinari/ària o centre veterinari disposa de medicaments veterinaris per a l'exercici clínic, ha de comunicar la farmaciola a l'autoritat competent. En el cas de Catalunya, és el Servei d'Alimentació Animal i Seguretat de la Producció Ramadera. Aquesta comunicació es fa mitjançant tràmit telemàtic al següent enllaç: [Presentar la comunicació](#).

Relacionats amb una farmaciola poden haver un o més veterinaris.

Per altra banda, en cas que disposi de medicaments d'ús humà per a l'exercici clínic veterinari, en determinats casos, s'haurà de sol·licitar "el dipòsit de medicament d'ús humà" al Departament de Salut. Aquesta sol·licitud es fa mitjançant tràmit telemàtic al següent enllaç: [Autorització de dipòsits de medicaments per a clíniques i hospitals veterinaris](#)

Aquest tràmit s'ha de realitzar únicament quan s'utilitzen els següents medicaments d'ús humà:

- Medicaments intrahospitalaris o envasos clínics
- Medicaments utilitzats per a mètodes de diagnòstic
- Estupefaents
- Citotòxics

Data act. 03/11/25

8.2 En cas de treballar dos veterinaris autònoms junts, però no associats, poden utilitzar la farmaciola de manera indistinta, és a dir, cadascun/a pot signar les seves receptes? Qui ha de fer les comandes?

La titularitat d'una farmaciola és d'una persona física (veterinari/ària) o d'una persona jurídica.

Tant sigui d'una persona física o jurídica, la farmaciola l'ha de comunicar un veterinari/ària responsable i en aquesta comunicació inclourà els veterinaris/àries que hi tenen accés a aquella farmaciola.

Pel que fa a les receptes de farmaciola, cadascun dels veterinaris signarà les receptes que faci.

Qualsevol d'aquests professionals pot adquirir medicaments per a la farmaciola i fer-ne ús. La petició al proveïdor de medicaments es farà mitjançant el full de comanda.

Data act. 03/11/25

8.3 Cada vegada que s'apliqui o cedeixi un medicament de la farmaciola s'ha de generar una recepta? S'han de comunicar al GTR?

En el cas d'animals de companyia i per als medicaments que provenguin de la farmaciola, no és necessari emetre una recepta, sempre i quan la informació que hauria de contenir la recepta quedi enregistrada a la fitxa clínica del animal.

Els medicaments que continguin antibiòtics procedents de la farmaciola, s'hauran de comunicar igualment al GTR. Si es comunica mitjançant fitxer, s'annotarà BO (botiquín) a la columna "origen del medicament".

A les receptes de medicaments de farmaciola també se'ls ha d'assignar un número de recepta.

Data act. 03/11/25

8.4 S'ha de portar un registre dels medicaments que entren i surten? Aquest registre ha de quadrar amb el nombre d'envasos que s'han indicat a les receptes de farmaciola?

No es obligatori portar un registre de les entrades i sortides dels medicaments de la farmaciola. En cas que es vulgui portar, cadascú escollirà el sistema que consideri més adient.

S'haurà de guardar la documentació corresponent a l'entrada dels medicaments (còpia dels albarans o factures)

El nombre d'envasos indicats a les receptes de farmaciola no s'utilitzarà per a cap tipus de control d'estoc.

Data act. 03/11/25

8.5 Què s'ha de fer i com donar de baixa productes de la farmaciola que estan caducats, trencats o amb alguna deficiència de conservació? (ruptura de cadena de fred, alteració per excés de temperatura, etc.)

Tots aquests medicaments que no es poden utilitzar (caducats, mala conservació, etc...) es gestionaran d'acord amb la normativa de residus. A banda, en cas de que siguin antibiòtics, no s'han de comunicar al GTR ja que només es comuniquen els antibiòtics prescrits/administrats/cedits.

Per altra banda, tal com s'ha dit a la pregunta anterior, no és obligatori portar un registre d'entrades i sortides de medicaments de la farmaciola.

Data act. 03/11/25

8.6 Com es fa constar que s'elimina el medicament caducat?

Els medicaments caducats s'han de dipositar al contenidor de residus que hi ha a clínica veterinària, que seran recollits per un gestor de residus autoritzat per l'Agència de Residus. Com a justificant, es pot presentar el contracte amb el gestor o l'albarà de recollida del contenidor.

Data act. 03/11/25

8.7 Com es pot saber si s'ha fet la comunicació de la farmaciola?

Existeix un llistat públic que es va actualitzant cada mes al [web del Departament](#) on es publiquen mensualment totes les comunicacions de tinença de medicaments que hi ha actualment comunicades (farmacioles).

En cas de dubte, es pot enviar un correu electrònic a farmaciola.agricultura@gencat.cat

Data act. 03/11/25

8.8 S'ha fet el tràmit de comunicació de la farmaciola veterinària i no se n'ha rebut cap document.

Des del Servei d'Alimentació Animal i Seguretat de la Producció Ramadera, competent en el registre de farmacioles veterinàries, s'emet una comunicació amb les dades que passen a incloure's al registre, que són les comunicades pel veterinari/ària, així com el número de farmaciola que se li assigna.

Per altra banda, es pot obtenir el justificant d'haver realitzat el tràmit, anant a [l'àrea privada GENCAT](#) i descarregant l'acusament de rebuda.

Data act. 03/11/25

8.9 Es pot sol·licitar que les dades d'una farmaciola no siguin públiques?

Al tractar-se d'un llistat públic, cada veterinari/ària responsable pot NO autoritzar la publicació de les seves dades al web del DARPA quan es fa el tràmit. També es pot fer a posteriori, en cas que detecteu que les vostres dades hi són en aquell llistat i no voleu que apareguin, es pot enviar un correu electrònic fent la petició a farmaciola.agricultura@gencat.cat i s'eliminaran del llistat.

En aquest cas, haureu de facilitar la informació de la farmaciola al vostre proveïdor de medicaments veterinaris ja que aquests només poden subministrar medicaments a veterinaris que tinguin la farmaciola declarada.

9. COMUNICACIÓ DE PRESCRIPCIONS

Data act. 03/11/25

9.1 On es pot trobar la informació relacionada amb GTR? Com donar-se d'alta, modificar prescripcions, fer consultes.... ?

Al web del Departament es pot trobar tota la informació relacionada amb la comunicació a GTR: com donar-se d'alta, com consultar les prescripcions, com carregar un fitxer, fer modificacions

L'enllaç és el següent: <https://agricultura.gencat.cat/ca/ambits/ramaderia/medicaments-veterinaris/prevencio-enfront-resistencies-antimicrobians/comunicacio-prescripcions-antibiotics/>

Data act. 03/11/25

9.2. Quines són les adreces de contacte si es tenen problemes amb la comunicació de prescripcions?

Per a dubtes en la comunicació de prescripcions, es pot enviar un correu electrònic a medvet.daam@gencat.cat. En cas que els dubtes siguin purament informàtics, es pot enviar un correu a gtr.darp@gencat.cat. Les persones que estan darrera d'aquestes bústies estan coordinades, pel que, en cas que no s'envii a la bústia correcta, internament es coordinaran per donar resposta.

Data act. 03/11/25

9.3. En la consulta de prescripcions ja comunicades es veu que hi ha "incidències". Com es poden solucionar?

A GTR es pot veure el resultat d'algunes validacions que fa l'aplicació. Aquestes validacions (incidències) són missatges informatius per al veterinari/ària. És convenient que revisi aquella prescripció perquè pot haver algun error (p.ex. el nombre d'envasos és molt gran i potser hi ha un error perquè s'han indicat els ml o comprimits que s'han aplicat o cedit).

Dins d'aquests missatges informatius, hi ha altres que són per a que el veterinari vegi que ha comès un error en aquella prescripció i ho tingui en compte de cara al futur. Per exemple, s'ha fet una prescripció ordinària i el medicament no està indicat per a l'espècie de destí. En aquest cas, no s'ha de modificar la prescripció perquè és aquesta la que ha fet el/la veterinari/ària, encara que pugui estar malament.

Un altre exemple de missatge informatiu pot ser "comunicació fora de termini". Es tracta d'una comunicació que s'ha fet fora del termini de 15 dies que estableix la normativa entre prescripció i comunicació. El GTR admet l'entrada d'aquesta prescripció però avisa que està fora de termini per tenir-ho en compte per a comunicacions futures.

9.4 Com es modifica una prescripció comunicada a GTR?

Per poder modificar una prescripció ja comunicada s'ha d'accedir al GTR << Medicaments veterinaris << gestió prescripcions veterinàries i introduir el número de recepta, filtrat. Tot seguit, sortirà la prescripció que s'ha demanat; clicant sobre el llapis, es podrà modificar.

L'altre via de modificar prescripcions és mitjançant la càrrega d'un fitxer Excel amb el mateix format que un Excel inicial. No obstant, és important en el cas de modificacions, que es faci constar el número GTR de la recepta en aquest fitxer, per tal que es modifiqui la informació existent a GTR i no es gravi com una nova prescripció. Mitjançant aquest sistema es poden modificar a la vegada varies prescripcions. Des de la pantalla de "consulta i gestió de prescripcions" es pot descarregar el fitxer "exportació excel modificacions" on estan les prescripcions comunicades (totes o les que corresponguin als filtres aplicats), amb el format de càrrega i amb el codi GTR ja assignat. Sobre aquest, s'han d'eliminar les prescripcions que no es volen modificar i fer les modificacions en les que es volen modificar. Després es carrega aquest fitxer.

El termini de modificació de prescripcions és de 15 dies a partir de la data de comunicació a GTR.

9.5 Quines dades es poden modificar en una recepta ja comunicada a GTR?

Si es detecta que hi ha un error en la comunicació d'una recepta es pot modificar en els 15 dies següents a la comunicació mitjançant qualsevol dels dos sistemes explicats a la pregunta 9.2.

De la recepta ja comunicada es poden modificar totes les dades excepte el DNI del/de la veterinari/ària, el número de recepta i la data de prescripció.

En cas de comunicació per fitxer, el codi GTR assignat a la recepta comunicada no s'ha de modificar per tal que es modifiqui la recepta comunicada i no s'afegeixi al sistema com una nova recepta.

9.6 Es pot comunicar directament a PRESVET o s'ha de comunicar obligatòriament a GTR?

Totes les prescripcions realitzades a l'àmbit territorial de Catalunya s'han de comunicar a GTR. No és poden comunicar directament a PRESVET.

Data act. 03/11/25

9.7 Quin número d'identificació individual es comunica en cas de prescripcions d'animals no identificats?

La identificació individual no és una de les dades que es comunica a GTR, pel que no hi ha cap problema en comunicar la prescripció d'animals no identificats.

A la recepta ja s'haurà fet constar que l'animal no porta identificació individual.

Data act. 03/11/25

9.8 Com es modifica una recepta que s'ha comunicat i que després s'ha sabut que la farmàcia ha substituït el medicament prescrit?

En cas que la farmàcia modifiqui el medicament prescrit per un altre, no s'ha de modificar la informació comunicada a GTR ja que a GTR es comuniquen les prescripcions realitzades pel veterinari/ària, independentment del que passi posteriorment.

Data act. 03/11/25

9.9 Si es fa una nova prescripció per substituir una ja feta i comunicada, atesa la no disponibilitat del medicament inicial prescrit a la farmàcia, què s'ha de comunicar al GTR?

S'haurà de comunicar també a GTR la 2a. prescripció. Respecte a la 1a prescripció, el correcte seria que el/la veterinari/ària l'anul·li per no duplicar el tractament.

Data act. 03/11/25

9.10 Si una vegada comunicada una recepta, es té la informació que el medicament no s'ha administrat a l'animal, s'ha d'anul·lar la recepta ja comunicada?

Les receptes que es comuniquen a GTR són totes aquelles corresponents a medicaments prescrits per a dispensació, no dispensació o farmaciola, independentment de l'ús que el propietari/ària faci del medicament posteriorment.

Només en cas que aquell medicament no s'hagués dispensat i el propietari retornés l'original de la recepta és convenient procedir a l'anul·lació de la recepta i per tant també a l'eliminació de GTR.

Data act. 03/11/25

9.11 Si es vol comunicar una prescripció d'un animal de producció que, a la pràctica, és un animal de companyia, per exemple, un colom, una cabra, un porc vietnamita... com s'ha de fer?

D'acord amb la normativa, els animals d'espècies considerades de producció han d'estar donats d'alta en una marca oficial i per tant, es comunicarien associats a una marca oficial.

Només es poden comunicar, associant-los al codi INE del veterinari/ària, els animals de les espècies d'animals de companyia. Als cavalls i conills se'ls aplica la doble consideració i per tant, es poden comunicar associats a una marca oficial o si no en tenen, al codi INE del/de la veterinari/ària.

La taula corresponent a les espècies que són animals de producció i les espècies que són animals de companyia es pot trobar al següent enllaç:

https://agricultura.gencat.cat/web/.content/07-ramaderia/medicaments-veterinaris/enllacos-documents/fitxers-binariis/taula_rega_nomenclator_ap_ac_nbloc.xlsx

Amb aquestes prescripcions hi ha dues opcions, o associar-les a una espècie d'animal de companyia “semblant” (p.ex. en lloc de colom, au ornamental) o no comunicar-les.

10. ALTRES

Data act. 03/11/25

10.1 S'ha de fer una recepta d'un medicament amb codeïna per via oral a un animal de companyia, com ha de ser aquesta recepta? Està considerat aquest antitussigen un estupefaent?

La codeïna és una substància estupefaent d'ús generalitzat en terapèutica i pertany a la Llista II d'estupefaents (Convenció única 1961).

Com és un medicament d'ús humà, necessita d'una prescripció excepcional, però **no és necessària la Recepta Oficial d'Estupefaents**, d'acord a l'article 1.3 del [Reial decret 1675/2012 de 14 de desembre, pel que es regulen les receptes oficials i els requisits especials de prescripció i dispensació d'estupefaents per ús humà i veterinari](#).

Només cal la Recepta Oficial d'Estupefaents si es prescriu una substància de la llista II i es superen les dosificacions o no compleixen amb les condicions de combinació de la llista III (la llista III és una llista molt llarga però serien, per exemple, els xarops de codeïna amb analgèsics o expectorants).

Data act. 03/11/25

10.2 De qui és la responsabilitat quan la farmàcia substitueix el medicament prescrit per un altre?

A la normativa està establert quines són les circumstàncies sota les quals el centre dispensador (farmàcia o comercial detallista) pot substituir el medicament (mai en immunològics ni biològics). S'han de complir totes elles:

- No disposar del medicament prescrit
- Efectuar-ho amb coneixement i conformitat de l'interessat i del veterinari prescriptor (això últim no és necessari en casos d'urgència)
- Autoritzada pel farmacèutic responsable de l'establiment
- El medicament de substitució tindrà la mateixa composició qualitativa i quantitativa en principis actius i la mateixa forma farmacèutica, via d'administració, dosificació i indicació i està autoritzat per a aquella espècie
- No és una prescripció excepcional

Si es realitza una substitució sense complir tots els punts anteriors, aquest incompliment serà responsabilitat del farmacèutic/a, responsable del centre dispensador.

ANNEX 1

MV 001 v0
Prescripció
Data actualització 05/09/2025

NOTA INTERPRETATIVA SOBRE LA PRESCRIPCIÓ ORDINÀRIA EN SITUACIONS PARTICULARS

Pregunta: En quins casos es pot fer una prescripció “adaptant” la fitxa tècnica?

Normativa

- Article 34 del Reial Decret 666/2023, de 18 de Juliol, pel qual es regula la distribució, prescripció, dispensació i ús de medicaments veterinaris
- Article 106.1, 112, 113 i 114 del Reglament (UE) 2019/6 del Parlament Europeu i del Consell de 11 de desembre de 2018 sobre medicaments veterinaris

Argumentari

D'acord amb la normativa, només es pot fer una prescripció fora de la fitxa tècnica quan s'aplica la cascada per buit terapèutic. En aquests casos es tractarà d'una prescripció excepcional.

Hi ha determinades situacions en què la prescripció del medicament en altres condicions, també queda dins de l'àmbit de la prescripció ordinària. La prescripció en aquestes circumstàncies la realitzarà el veterinari/ària prescriptor/a sota la seva responsabilitat, coneixement i criteri clínic i haurà d'estar justificada. Són les següents:

1. Segons la redacció de la fitxa tècnica:
 - La fitxa tècnica inclou intervals o expressions genèriques o recomanacions com, “*dosis recomendada...*”, “*en casos graves podrá modificarse la dosis...*”, “*duración de al menos x días*”, “*recomendado en procesos...*”
 - La fitxa tècnica indica una població o “subespècie” de destí del medicament, però sense excloure altres (cal tenir en compte que els assajos clínics dels medicaments es realitzen amb poblacions tipus i només aquestes són les que podran figurar després a la fitxa tècnica). Per exemple, “*infecciones sensibles a...*”, “*indicado en animales con insuficiencia renal...*”, “*indicado en perras gestantes...*”

2. En casos clínics concrets i complexes: el veterinari/ària, d'acord amb el seu criteri clínic, coneixement i experiència, entèn que és convenient l'adaptació de la fitxa tècnica del medicament per garantir l'eficàcia del tractament i reduir el risc d'efectes adversos. (Tal com s'ha dit, els assajos per a la definició de les fitxes tècniques es realitzen amb una població tipus i poden no recollir determinades situacions):
- Quan s'estan administrant altres medicaments que poden interferir amb el comportament habitual del medicament, amb un efecte potenciador o antagonista de la seva funció o modificant l'absorció, metabolització, eliminació o excreció.
 - Per les circumstàncies individuals de l'animal (edat, altres malalties, pes, raça, alteracions metabòliques, al·lèrgies, reaccions adverses...) que alterin el metabolisme normal i l'eliminació/excreció dels medicaments, com per exemple una insuficiència renal o hepàtica.
 - Per les circumstàncies individuals de l'animal que influeixen en l'aplicació del tractament (via administració, tipus de tractament, ...).

Exemples:

1. Interaccions farmacocinètiques

Quan dos o més medicaments administrats simultàniament poden modificar l'absorció, metabolisme o eliminació entre ells

- Meloxicam + Enrofloxacin en gos geriàtric amb infecció urinària i artrosi
 - o El meloxicam pot reduir el flux renal i alterar l'eliminació de l'enrofloxacin
 - o El veterinari ajusta la dosi de l'antibiòtic i monitoritza la funció renal
- Ketamina + Diazepam en anestèsia de felins
 - o El diazepam pot alterar el metabolisme hepàtic de la ketamina
 - o S'ajusta la dosi i es modifica la pauta d'administració
- Fenobarbital i anticoagulants
 - o El fenobarbital, un anticonvulsiu, pot induir els enzims hepàtics que metabolitzen els anticoagulants com la warfarina, reduint així l'eficàcia d'aquest darrer i augmentant el risc de coàguls.
- Ciclosporina i AINEs:
 - o La ciclosporina pot inhibir la P-glicoproteïna, una proteïna de membrana que ajuda a expulsar substàncies de les cèl·lules. Això pot alterar la velocitat a la qual altres medicaments són eliminats, com els antiinflamatoris no esteroïdals (AINEs), s'ajusta la dosi del antiinflamatori per reduir els efectes adversos.

Efecte potenciador o antagonista : Quan dos medicaments administrats junts poden potenciar o inhibir l'efecte terapèutic de l'altre.

- Tilmicosina + Flunixin en porcs amb brot respiratori
 - o Potenciador de l'efecte cardiotòxic
 - o S'ajusta la pauta de l'AINE

- Furosemida + Digoxina en gossos amb insuficiència cardíaca
 - o La furosemida pot augmentar la toxicitat de la digoxina per hipopotassèmia
 - o Es monitoritzen electròlits i es modifica la dosificació
- Cloranfenicol + Fenobarbital en gats epilèptics amb infecció
 - o El cloranfenicol inhibeix el metabolisme hepàtic del fenobarbital
 - o Es redueix la dosi del fenobarbital i es controla la concentració plasmàtica
- Fenobarbital + prednisolona:
 - o El fenobarbital accelera el metabolisme de la prednisona, per tant menys efecte antiinflamatori.
 - o Cal augmentar la dosi de prednisona per mantenir l'eficàcia.
- Ketoconazol + Ciclosporina:
 - o El ketoconazol inhibeix el metabolisme de la ciclosporina el que provoca concentracions plasmàtiques molt més altes.
 - o Es redueix la dosi de ciclosporina (fins a un 50–75%).

2. Alteració del metabolisme per patologia

Quan la patologia del pacient afecta la farmacocinètica del medicament

- Cefalexina en gat amb insuficiència renal crònica
 - o S'ajusta la dosi i l'interval d'administració segons la funció renal
- Meloxicam en gos amb hepatopatia crònica
 - o Es redueix la dosi i es limita la durada del tractament
 - o Es monitoritzen enzims hepàtics
- Metronidazol en cavall amb encefalopatia hepàtica
 - o El metabolisme hepàtic alterat pot augmentar la neurotoxicitat
 - o S'ajusta la dosi i es considera tractament alternatiu
- Amikacina amb un gos amb insuficiència renal
 - o L'eliminació renal està disminuïda i comporta un elevat risc de nefrotoxicitat
 - o Es redueix la dosi o espaia l'administració monitoritzant funció renal.
- Amlodipí amb un gat amb hepatopatia:
 - o Presenta un metabolisme hepàtic disminuït i origina una major vida mitjana del fàrmac i per tant un efecte més perllongat
 - o S'ajusta la dosi i es monitoritza la pressió arterial.

3. Característiques o circumstàncies de l'animal

Quan la via d'administració indicada a les fitxes tècniques del medicament no és viable per a l'espècie i pes de l'animal

- Gos de 1 kg amb prescripció d'un injectable de 20 ml
 - o El volum és desproporcionat per al pes de l'animal
 - o El veterinari opta per una formulació oral o injectable concentrada, ajustant la dosi
- Un injectable per aplicar a una abella

4. Via d'administració inadequada

Quan la via d'administració indicada a les fitxes tècniques del medicament no és viable pel comportament de l'animal

- Gat amb insuficiència renal crònica on s'han d'administrar fluids diàriament
 - o L'administració és intravenosa a la FT. L'animal hauria d'estar ingressat i li comportaria molt d'estrès.
 - o Es prescriu el medicament amb administració subcutània per a poder administrar-los a casa i obtenir un manteniment de la hidratació.
- Gat amb megacòlon crònic tractat amb lactulosa
 - o La lactulosa s'ha de administrar via oral segons la seva fitxa tècnica però de vegades l'animal presenta un rebuig total al xarop perquè presenta un sabor desagradable
 - o S'opta per l'administració rectal diluïda en aigua
- Cabra salvatge en centre de fauna:
 - o No es pot garantir l'administració repetida d'un tractament injectable
 - o Es prioritza una pauta única o via oral en aliment, adaptant la dosi segons la fitxa tècnica del medicament
- Cavall agressiu amb dolor postoperatori
 - o No es possible manipulació per via intravenosa
 - o Es prescriu un AINE oral o intramuscular, tot i que la fitxa tècnica del medicament recomana via IV per benestar animal

Conclusions

Existeixen situacions en què la prescripció d'un medicament en condicions diferents de les indicades a les condicions d'autorització del medicament també es considera dins l'àmbit de la prescripció ordinària. Les fitxes tècniques es basen en estudis realitzats en una població tipus, homogènia i sense patologies concomitants ni tractaments associats. Per aquest motiu, quan ens trobem davant de casos clínics complexos que no s'ajusten a aquest perfil, es poden adaptar les condicions d'ús del medicament flexibilitzant de les especificacions de l'autorització.

Aquesta "adaptació" correspondrà sempre al/la veterinari/ària responsable, que haurà de fonamentar-la en el seu coneixement i criteri clínic, i justificar-la adequadament. L'objectiu és garantir el benestar de l'animal i assegurar un tractament eficaç en aquelles situacions específiques que així ho requereixin.